

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0381/2006

26.10.2006

BETÆNKNING

om årsrapporten for 2006 om euroområdet
(2006/2239(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: José Manuel García-Margallo y Marfil

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	10
PROCEDURE.....	11

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om årsrapporten for 2006 om euroområdet (2006/2239(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse "Årlig redegørelse vedrørende euroområdet" (KOM(2006)0392),
 - der henviser til Kommissionens foreløbige prognose fra september 2006,
 - der henviser til sin beslutning af 3. juli 2003 om euroområdets internationale rolle og en første evaluering af indførelsen af eurosedler og -mønter¹,
 - der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om den økonomiske situation i EU - foreløbig rapport om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for 2006²,
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2006 om revisionen af Den Internationale Valutafonds strategi³,
 - der henviser til sin beslutning af 17. maj 2006 om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union⁴,
 - der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om udvidelse af euroområdet⁵,
 - der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2006 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005⁶,
 - der henviser til Den Europæiske Centralbanks rapporter vedrørende euroens internationale rolle og finansiell integration i euroområdet,
 - der henviser til sin beslutning af 13. december 2005 om beskatning af virksomheder i Den Europæiske Union: et fælles konsolideret selskabsbeskatningsgrundlag⁷,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0000/2006),
- A. der henviser til, at medlemskab af euroområdet øger medlemsstaternes indbyrdes økonomiske afhængighed, og opfordrer til en bedre koordination af de økonomiske

¹ EUT C 74 E af 24.3.2004, s. 871.

² Vedtagne tekster P6_TA(2006)0124.

³ Vedtagne tekster P6_TA(2006)0076.

⁴ Vedtagne tekster P6_TA(2006)0214.

⁵ Vedtagne tekster P6_TA(2006)0240.

⁶ Vedtagne tekster P6_TA(2006)0464.

⁷ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0511.

politikker med henblik på at rette op på de strukturelle svagheder, således at de fremtidige udfordringer kan tages op, og der kan opnås større velstand og øget konkurrenceevne, hvorved man kan være forberedt på en mere globaliseret økonomi,

- B. der henviser til, at væksten i euroområdet tager fart i 2006 og forekommer at have et bredere fundament med en stigende indenlandsk efterspørgsel; der endvidere henviser til, at væksten kan aftage i 2007 som følge af høje oliepriser, de forsinkede eftervirkninger af styrkelsen af euroen og et fald i den amerikanske vækst,
- C. der henviser til, at den potentielle vækst i euroområdet normalt skønnes at være på ca. 2 %, og at den skal øges til og fastholdes ved 3 % for at skabe arbejdspladser til mere end 12 mio. arbejdsløse europæiske borgere, øge den disponible indkomst og stille de midler til rådighed, der er nødvendige for at modernisere Europas enestående velfærdsstater,
- D. der henviser til, at euroområdet fra den 1. januar 2007 kun omfatter 13 medlemsstater, men at alle 27 medlemsstater vil være omfattet af den makroøkonomisk-politiske koordination og det indre marked,
- E. der henviser til, at eurorådets repræsentation udadtil i internationale institutioner og fora ikke svarer til dets økonomiske vægt i forhold til den globale økonomi; der endvidere henviser til, at der siden euroens indførelse kun er gjort få fremskridt for at sikre, at euroområdet taler med én stemme i internationale finansielle institutioner og fora; der yderligere henviser til, at denne mangel på fremskridt gør det vanskeligt for euroområdet at fremme dets interesser og påtage sig en førende rolle, når de økonomiske udfordringer på verdensplan skal tages op,

Makroøkonomisk politik

1. glæder sig over Kommissionens forelæggelse af dens første årsrapport om euroområdet, som beskriver udviklingen i økonomierne i euroområdet i 2006, og som er et nyttigt bidrag til debatten om de fælles økonomisk-politiske udfordringer, som medlemmerne af euroområdet står over for;
2. mener, at der vil kunne opnås større forudsigelighed og effektivitet ved hjælp af klare og gennemsigtige regler for, hvordan de to vigtigste søjler - pengeforsyningen på den ene side og alle andre relevante oplysninger vedrørende den fremtidige inflationsudvikling på den anden side - indvirker på de operationelle beslutninger, der træffes som led i den monetære politik; mener endvidere, at korte protokoller fra Den Europæiske Centralbanks bestyrelsesmøder bør offentliggøres sammen med en klar redegørelse for argumenterne for og imod de trufne afgørelser og begrundelsen for disse afgørelser; mener, at denne gennemsigtighed er vigtig, idet markedet således vil kunne få et klarere billede af Centralbankens monetære politik;
3. tilskynder Kommissionen til i betragtning af, at de seneste års monetære incitament er gradvist afløses, at fastholde en streng fortolkning af den reviderede stabilitets- og vækstpagt, og opfordrer medlemsstaterne til at bestræbe sig på at opnå en årlig sækning af deres konjunkturkorrigerede budgetunderskud på 0,5 % af BNP som benchmark, hvilket vil bidrage til at dæmpe inflationspresset og holde rentesatsen nede på et niveau, der ikke bringer det økonomiske opsving i fare; minder i denne sammenhæng om

merværdien af en bedre skattemæssig og især en budgetmæssig koordination blandt medlemsstaterne i retning af en mere sammenhængende og afbalanceret makroøkonomisk politik set i forhold til ØMU'ens veludviklede monetære politik;

4. mener, at det er vigtigt, at alle medlemsstater, i hvert fald medlemsstater i euroområdet, samordner deres respektive budgetpolitiske planer og baserer deres budgetfremskrivninger på tilsvarende kriterier for at undgå afvigelser som følge af anvendelsen af forskellige makroøkonomiske prognoser (global vækst, europæisk vækst, tøndeprisen på olie og rentesatser) og andre parametre uden at drage subsidiaritetsprincippet inden for finanspolitik i tvivl og ved samtidig at respektere de nationale regeringers særlige rettigheder i forbindelse med fastlæggelsen af deres respektive struktur- og budgetpolitikker; mener, at Kommissionen kan bidrage væsentligt til opfyldelsen af denne målsætning;
5. opfordrer medlemsstaterne til at bruge en væsentlig del af de ekstra skatteindtægter, der er opnået i kraft af den nuværende økonomiske vækst, på at nedbringe den offentlige gæld, hvilket vil frigøre midler, der kan investeres i almen og faglig uddannelse, infrastruktur og forskning og innovation i overensstemmelse med målene i Lissabon-Göteborg-strategien samt til at tage de udfordringer op, som den aldrende befolkning og klimaændringen frembyder;
6. minder Kommissionen om, at Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 4. april 2006 anmodede om en generel gennemgang af de enkelte medlemsstaters skattesystemer, som er en vigtig metode til gøre økonomien mere konkurrencedygtig og de offentlige finanser mere bæredygtige;
7. opfordrer Kommissionen til at foreberede en undersøgelse af fordelene for euroområdet og for EU som helhed ved, at ØMU'ens økonomiske søjle, som gælder for euroområdet med hensyn til vækst og beskæftigelse, fungerer bedre;

Økonomiske reformer

8. minder i denne forbindelse om den aktive og hurtige gennemførelse af Lissabonstrategien på alle niveauer og på alle politikområder via støtteforanstaltninger i form af en kombination af økonomi-, arbejds-, miljø- og socialpolitiske reformer;
9. konstaterer, at euroområdets økonomi kun langsomt har tilpasset sig opsvinget i den globale vækst, hvilket især skyldes den beskedne indenlandske efterspørgsel, og at de økonomiske reformer på produkt-, arbejds- og kapitalmarkederne vil få priser og lønninger til at reagere hurtigere på skiftende økonomiske forhold, hvad der er vigtigt for at øge vækstpotentialet, håndtere uønsket inflation og forskelle i vækst mellem euroområdets medlemsstater og tilpasse sig potentielt negative globale udviklingsforløb;
10. henviser til, at nogle medlemsstater har udvist engagement i deres nationale reformprogrammer (NRP'er); konstaterer imidlertid, at det ikke er tilstrækkeligt, og opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger; gør opmærksom på, at de økonomiske resultater ville kunne forbedres ved at godkende en adfærdskodeks, der ville give mulighed for, at medlemsstaterne i fællesskab overvåger disse programmer gennem udveksling af bedste praksis og ved Kommissionens offentliggørelse af en årlig

"resultattavle", dvs. en liste over, hvilke lande der har opnået henholdsvis de bedste og de dårligste resultater, som foreslået i rapporten "Tackling af udfordringen - Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse" fra november 2004 fra Kommissionens gruppe på højt plan under forsæde af Wim Kok;

11. mener, at medlemsstaterne i euroområdet fortsat bør gøre fremskridt side om side, for så vidt angår Lissabon-Gøteborg-modellens tre søjler (økonomisk vækst, social samhørighed og miljøbeskyttelse) og understreger også mulighederne ved "flexicurity" (fleksibilitet og sikkerhed) med hensyn til at øge især kvinders, ældre arbejdstageres, unges, langtidsarbejdsløses og immigranternes deltagelse på arbejdsmarkedet;
12. bekræfter sin overbevisning om, at målsætningen om at indføre et fælles konsolideret grundlag for selskabsbeskatning i Europa også kan opfyldes gennem et forstærket samarbejde, hvis medlemsstaterne ikke kan nå til fuld enighed; understreger, at et forstærket samarbejde - til trods for at det er mindre tiltrækkende end fuld enighed blandt medlemsstaterne - vil gøre det muligt for et stort flertal af de europæiske lande at opnå bedre resultater med hensyn til en fælles ramme for selskabsbeskatning i det indre marked, medens de ikke-deltagende medlemsstater får mulighed for at tilslutte sig samarbejdet på et senere tidspunkt; mener, at dette spørgsmål nu er endnu mere relevant for euroområdet og opfordrer medlemsstaterne i euroområdet til at øge deres indsats for at opnå bedre resultater inden for dette område;

Det indre marked

13. mener, at gennemførelsen af det indre marked, navnlig med hensyn til tjenesteydelser, er afgørende for fremme af økonomisk vækst og skabelse af arbejdspladser inden for ØMU'en; opfordrer derfor til fortsat og bedre gennemførelse af direktiverne; fordømmer de politikker, som nogle medlemsstater har vedtaget for at beskytte deres centrale industrier og tjenesteydelser mod grænseoverskridende konkurrence, og gentager, at det går ind for principperne om fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital;
14. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at fjerne hindringerne for oprettelsen af et fælles EU-betalingsområde og at træffe yderligere foranstaltninger for at åbne de opsplittede detailmarkeder for finansielle tjenesteydelser (opsparingsplaner, lån i fast ejendom, forsikring og pension) samtidig med, at beskyttelsen af forbrugerne sikres; understreger betydningen af at finde frem til en samlet europæisk tilgang til regulering af og tilsyn med kapitalmarkederne og gør opmærksom på, at det er nødvendigt at revidere reglerne for forsikringsolvens (Solvens II) og reglerne for myndigheders vilkårlige beføjelser i forbindelse med grænseoverskridende fusioner for at undgå konflikter mellem de tilsynsførende myndigheder i hjem- og i værtslandene;
15. er af den opfattelse, at en ambitiøs innovationspolitik på europæisk plan er en af grundstenene, når det gælder om at skabe vækst og arbejdspladser, og at den bør indgå som førsteprioritet i en forbedret strategi for det økonomiske samarbejde; beklager, at udgifterne til forskning og udvikling i euroområdet udgør ca. 2 % af BNP, og at de ligger langt under målet på 3 % for hele EU; opfordrer Kommissionen til at forelægge konkrete forslag til finansiering af F&U i EU og en effektiv ramme for intellektuelle

ejendomsrettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte flere midler til forskning og innovation og skabe skattemæssige incitamerter for virksomheder og universiteter, der investerer i F&U, i erkendelse af at sådanne incitamerter er en bedre garanti end direkte tilskud for, at offentlige midler bliver brugt til at støtte vellykkede projekter;

16. mener, at arbejdsmarkedet skal gøres mere fleksible, og at nogle af aspekterne ved lovgivningen om fastansættelse, der kan fungere som en hindring for tilpasninger på arbejdsmarkedet, bør fjernes; erkender, at væksten i reallønnen og produktiviteten på lang sigt bør ske samtidigt; beklager, at der ikke er blevet taget hensyn til mange af Parlamentets forslag, navnlig forslagene vedrørende forbedring af børnepassningsfaciliteterne, opnåelse af en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv, incitamerter, der tilskynder arbejdstagere til at udsætte frivillig pensionering, og udformning af politikker til integrering af lovlige indvandrere på arbejdsmarkedet og bekæmpelse af ulovlig indvandring;
17. beklager, at det nuværende niveau for uddannelse og livslang læring, som bør indgå som førsteprioritet i en forbedret strategi for det økonomiske samarbejde, helt klart er for lavt, og tilslutter sig de fleste af Kommissionens forslag til foranstaltninger; beklager imidlertid, at der ikke er blevet taget hensyn til alle de forslag, som Parlamentet har godkendt, navnlig forslag, der har til hensigt at forbedre kundskaberne inden for fremmedsprog, matematik og videnskab hos elever på primær- og sekundærtrinnene, at skabe en integreret model for erhvervsuddannelse, at gøre det mere tiltrækkende for unge at påbegynde en videnskabelig karriere, at styrke samarbejdet mellem universiteter, industri og handel, at tilskynde til et uddannelsesstilbud, der tager hensyn til efterspørgslen på arbejdsmarkedet, samt at sikre adgang til videregående uddannelse for alle, at fremme livslang læring og finde en passende løsning på langtids- og ungdomsarbejdsløshed og sikre en bedre offentliggørelse, formidling og anvendelse af forskningsresultaterne;
18. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til under deres førsteprioriteter at medtage gennemførelsen af et indre marked for energi, en forbedret F&U-politik for alternative energikilder og mere miljøvenlig og renere energi, herunder et skub i retning af øget udnyttelse af vedvarende energikilder, øget forpligtelse til energibesparelser og energieffektivitet såvel som styrkelse af politiske og økonomiske forbindelser med så mange leverandørlande som muligt for at sprede energikilderne og for bedre at imødegå forsyningsknaphed;

En velfungerende ØMU

19. er enig med Kommissionen i, at forskellene i euroområdet med hensyn til vækst- og inflationsrater, der udgjorde op til 4,5 % i vækst og 2,7% i inflation i 2005, i stigende grad er strukturelt betinget; beklager, at forskellene i inflationsraterne mellem medlemslande med højere inflationsrater har negativ indflydelse på konkurrenceevnen og den monetære stabilitet i euroområdet som helhed;
20. mener, at de regelmæssige møder mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter uden tvivl vil kunne bidrage til at sikre, at de nationale parlamenter opnår bedre kontrol med den nødvendige koordinering af deres økonomiske politikker;

21. byder Slovenien velkommen til euroområdet den 1. januar 2007; opfordrer nye medlemsstater til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at opfylde Maastricht-konvergenskriterierne i fuld udstrækning og henleder opmærksomheden på, at Den Europæiske Centralbank og Kommissionen skal anvende det prisstabilitetskriterium, der er fastsat i EF-traktaten, og som adskiller sig fra det, der anvendes af Den Europæiske Centralbank i dens monetære politik, og foreslår, at Den Europæiske Centralbank og Kommissionen vurderer, om det fortsat er berettiget med forskellige strategier;
22. anerkender, at inflationstakten i henhold til Maastricht-konvergenskriterierne ikke må overstige inflationsraterne i de tre medlemslande, der har opnået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 %; påpeger, at både definitionen på de tre medlemsstater med de bedste resultater vedrørende prisstabilitet og metoden til beregning af referenceværdien skal undersøges grundigt, idet de bør afspejle den kendsgerning, at der nu er tolv medlemsstater, der deltager i ØMU og anvender samme møntenhed, som forvaltes af en fælles monetær politik, og at forskellene i deres respektive inflationsrater skyldes strukturelle faktorer snarere end forskellige makroøkonomiske politikker;
23. opfordrer Kommissionen og Eurostat til at øge kvaliteten af statistiske makrodata (især med hensyn til budgetunderskud og statsgæld) og anvende alle deres midler for at undgå skattemæssig ubalance i medlemsstaterne; opfordrer til en yderligere udvidelse af Kommissionens beføjelser for at verificere de forelagte datas kvalitet;
24. opfordrer indtrængende de kompetente tilsynsmyndigheder til at øge deres indsats for at foretage en mere effektiv vurdering af aktiviteterne inden for hedge funds med hensyn til de systematiske risici, som disse aktiviteter kan medføre, og opfordrer Eurogruppen til at undersøge dette spørgsmål;

Repræsentation udadtil

25. glæder sig over, at Rådet nåede til enighed om at tale med én stemme ved Bretton Woods-institutionernes årsmøde i Singapore den 19.-20. september 2006; kræver, at medlemsstaternes repræsentationers holdninger i Den Internationale Valutafond (IMF) koordineres bedre; opfordrer på ny medlemsstaterne til at arbejde frem imod at blive en samlet afstemningsgruppe, der f.eks. starter som en euro-afstemningsgruppe, for på lang sigt at sikre en vedvarende europæisk repræsentation med deltagelse af formandskabet for ØKOFIN- Rådet og Kommissionen under Parlamentets kontrol;
26. glæder sig over genvalget af Jean-Claude Juncker som formand for Eurogruppen; mener, at Eurogruppen bør udarbejde en køreplan for målsætningerne for euroområdet for de kommende to år;
27. understreger nødvendigheden af at støtte samarbejdet i euroområdet for at styrke den økonomiske styring og den europæiske integrationsproces, således at de økonomiske udfordringer på verdensplan kan tages op; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at fremtidige årsrapporter om euroområdet stiller mere konkrete midler til rådighed, som kan give mulighed for en tættere dialog mellem de forskellige EU-institutioner, der beskæftiger sig med at forbedre den økonomiske styring i EU; opfordrer Kommissionen til at yde stor støtte til Eurogruppens arbejde og dens formand;

28. mener, at det ville være en fordel for alle involverede parter, om der blev etableret en fælles dialog mellem Eurogruppen, Kommissionen og Parlamentet i lighed med den monetære dialog mellem Parlamentet og Den Europæiske Centralbank, som skulle finde sted mindst en gang om året for at udvide de eksisterende rammer og drøfte de udfordringer, som euroområdet økonomi står over for, og for at finde frem til måder, hvorpå de kan tages op;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Eurogruppen, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.

BEGRUNDELSE

Den økonomiske prognose for euroområdet er den bedste i de senere år. Ifølge IMF's seneste prognose vil euroområdet opleve en vækst på 2,4 % i 2006 og 2 % i 2007, hvilket er den største vækst i de senere år. Væksten er dog stadig lavere end det niveau, der kræves for at tackle de interne og eksterne udfordringer i euroområdet, og langt lavere end i de lande, der er vores største konkurrenter (USA og de nye vækstlande).

Momsændringen i Tyskland, som vil kunne nedsætte forbruget, den nedadgående vækst på boligmarkedet i USA, Spanien, Irland og Det Forenede Kongerige samt nedskrivningen af dollaren vil kunne indvirke negativt på den globale vækst.

Europa-Parlamentet har allerede i beslutningen om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for 2006 understreget, at europæiske borgere bør være foruroliget over, at vækstraten i euroområdet permanent er lavere end den globale vækst (5,1 % i 2006 og 4,9 % i 2007 ifølge IMF), lavere end væksten i USA (3,4 % i 2006 og 2,9 % i 2007) og langt lavere end væksten i de nye vækstlande, som truer vores position på de internationale markeder, især Kina (10 % i 2006 og 2007).

Disse forskelle skyldes strukturelle svagheder, som påvirker vores vækst. Disse svagheder og forslag til, hvordan de kan løses, blev allerede identificeret i beslutningen om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker: forbedring af lovgivningsrammen, gennemførelse af strukturreformer, styrkelse af og tilskyndelse til iværksætterånd, bedre og hurtigere tilpasning af arbejdsmarkedet til nye udfordringer, tilskyndelse til investering, osv.

Der skal gøres en større indsats for at rette op på de strukturelle svagheder, hvis euroområdets økonomi skal tilpasses det globale scenarie. Vi skal samtidig løse de problemer, der allerede eksisterer, og som har fået endnu større opmærksomhed i offentligheden og blandt politikere, nemlig problemerne med hensyn til den stadigt stigende aldring af befolkningen, spændingerne på indvandrerområdet, den eksponentielle vækst i importen fra tredjelande og udflytningen af europæiske virksomheder, det stigende behov for energikilder og de risici, der skyldes den makroøkonomiske ubalance på verdensplan.

Konklusionen på denne betænkning er, at vi omgående skal gøre en indsats for at komme på fode igen efter de sidste års dårlige resultater. For at nå dette mål er det nødvendigt at foretage en bedre koordinering af de økonomiske politikker i Europa og af de politikker, som fortsat hører under medlemsstaternes kompetenceområde, i overensstemmelse med Kommissionens årlige redegørelse vedrørende euroområdet (KOM(2006)0392) og med det, som Parlamentet har gjort opmærksom på i årevis.

PROCEDURE

Titel	Årsrapporten for 2006 om euroområdet
Procedurenummer	2006/2239(INI)
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	ECON 28.9.2006
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse	
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet	
Ordfører(e) Dato for valg	José Manuel García-Margallo y Marfil 4.7.2006
Oprindelig(e) ordfører(e)	
Behandling i udvalg	12.9.2006 2.10.2006 10.10.2006
Dato for vedtagelse	23.10.2006
Resultat af den endelige afstemning	+ 32 - 0 0 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Ian Hudghton, Sophia in 't Veld, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Andrea Losco, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, John Purvis, Alexander Radwan, Dariusz Rosati, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Katerina Batzeli, Harald Ettl, Catherine Guy-Quint, Klaus-Heiner Lehne, Jules Maaten, Thomas Mann, Giovanni Pittella, Yannick Vaugrenard, Corien Wortmann-Kool
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	
Dato for indgivelse	26.10.2006
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	